

MYŠLENKY NA MĚSÍC ŘÍJEN

JACQUES PHILIPPE

VOLÁNÍ K ŽIVOTU

KOMUNITA BLAHOSLAVENSTIEV 2013

1. Každé Boží volání je voláním žít.
2. Nenechme minout jediný den bez alespoň několikaminutové četby nějakého úryvku z Písma.
3. Bůh přebývá ve svém Slově.
4. Pod množstvím výzev, jež k nám život vysílá, je ve skutečnosti volání jediné: volání od Boha.
5. Bůh velice nevtíravě, často nepostřehnutelně, ale účinně zasahuje do života každého svého dítěte.
6. Člověk nemůže plně existovat sám ze sebe, pouhým nasazením svého fyzického, rozumového, duševního, citového potenciálu. Může se dovést jediné tak, že bude odpovídat na volání, která mu Bůh trvale adresuje po celý život.
7. Tomu, kdo se otevírá Božímu zavolání, se Bůh dává a postupně ho uvádí do pravé svobody.
8. Kdo se uzavírá lásce k druhým, připravuje se o krásné příležitosti milovat, rozvinout to nejlepší v sobě, a tudíž růst v důvěře v sebe.
9. Otevřenost Božím voláním vysvobozuje z pýchy, pomáhá dostat se z pastí žádostivosti a vysvobozuje nás ze strachu.
10. Když necháme slova Písma s vírou přebývat ve svých myšlenkách a dáme si jimi proniknout srdce, začne se do nás tajemně vlévat Boží přítomnost.
11. Božím záměrem s námi je život v hojnosti.
12. Šťastné události jsou pozváním k děkování. Události nešťastné jsou výzvami k víře, k naději, k určitému obrácení.
13. Rozhodněme se pro život ne vysněný a smyšlený, ale pro ten, který nám Bůh den po dni nabízí, a objevíme v něm všechna skrytá bohatství.

14. Slovo Boží je jako zrcadlo, které člověku dává pravdivé poznání sebe, v dobrém i ve zlém.
15. Otevřít se volání vždy znamená přijmout nádavek síly, protože Bůh je věrný a slovy svatého Augustina, co žádá, také dává.
16. Každý dar od Boha je výzvou, abychom se naprosto poddali jeho konání.
17. Písmo svaté je silou v boji, protože nese zvláštní milost povzbudit víru, posílit naději, sytit lásku.
18. Prvním darem od Boha je dar života a tento dar už je sám o sobě povoláním.
19. Když upřímně hledáme Boží vůli, nakonec se vždy ukáže.
20. Časté čtení Písma není luxus vyhrazený jen některým lidem. Je naprostou životní nutností pro všechny křesťany – a v současném světě zejména.
21. Bůh nás vyzývá k naději – očekávat pomoc od Něj, a ne jen od své vlastní dovednosti. Vkládat svou jistotu v Něj, a nikoli v námi povyráběné jistoty.
22. Křesťan, který se nemodlí, je křesťan v ohrožení.
23. Boží slovo uchopené ve víře má moc ukončit naši nerozhodnost a kolotoč nejistých úvah a přinést nás k pravdě a pokoji.
24. Bůh je přítomen v každé věci a vše může obrátit v naše dobro, i ty nejtěžší a nejvíce pohoršující události.
25. Přijímat je radost, ale ještě větší radost je za obdržení dar děkovat.
26. Když jsme v obtížné situaci, nejdůležitější a nejosvobodivější není ji vyřešit, ale pochopit ji a následovat výzvu, která k nám v ní zaznívá.
27. Když Bůh koná pro nás, nikdy nekoná bez nás.
28. První výzva, kterou nám Bůh adresuje v každé situaci, je výzva k víře: věřit, že Bůh je přítomen, je věrný, má vše v rukou, nezapomíná na nás.
29. Naše schopnost milovat se rychle vyčerpá, jestliže ji nebudeme modlitbou a svátostmi stále obnovovat v tom, který je její Zdroj.
30. Musíme ulevovat od každé bolesti, kterou jsme schopni odstranit. Nezachraňuje utrpení, ale láska.
31. Chválení a děkování je mocný prostředek růstu v pokoře. Když chválíme a děkujeme, nepřipisujeme si za nic zásluhu.